வித்யா கீதை

சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

வித்யா கீதை

தொகுப்பு:-

சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்

வித்யா கீதை

எதனைக் கேட்பதால் சம்சாரக் கடலில் இருந்து சுலபமாக கரையேறுவார்களோ, பஞ்ச பூதங்களும், ஈரேலு பதினான்கு உலகங்களும், கடல்களும், மலைகளும், தேவர்களும், அரக்கர்களும், ரிஷிகளும் மற்றும் அனைத்து அசையும், அசையா பொருட்களும், கந்தர்வர்களும், பிரதம கணங்களும், நாகர்களும் எல்லோருமே எனது அம்சங்கள் ஆகின்றனர். ஆதியில் பிரம்மா முதலான தேவர்கள் எல்லோருமே என் உருவத்தைக் காண விரும்பியவர்களாக எனக்குப் பிரியமான மந்தர மலையை அடைந்து, தேவர்கள் கைக்கூப்பியவாறு, என்னைத் துதி செய்தவர்களாக நின்றார்கள்.

இத்தகைய தேவர்கள் முதற்கொண்டு அனைத்துமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ திரிபுரையின் உபதேசத்தால் வெளிப்பட்ட இதனை **"வித்யா கீதை"** என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

தினம் இதனைப் பாராயணம் செய்து வருபவர்களுக்கு பாவங்கள் அனைத்தும் நாசமாகும். உள்ளார்ந்த ஈடுபாட்டுடன் தினமும் வாசித்து (படித்து) வருபவர்களுக்கு வித்யா தேவி இருமைகளை அழித்து, பூரண ஞானத்தை வழங்குகின்றாள்.

சம்சாரக் கடலில் இருந்து கரையேற இதுவே சிறந்த (தோணி) படகு.

முனிவர்களின் சந்தேகம்

மிகப் பரிசுத்தமான சத்திய லோகத்தில் பிரம்மாவின் சபையிலே அதி நுட்பங்களான விசாரணைகளை முன்னிட்டு, ஞானத்தைப் பற்றிய பிரசங்கம் உண்டானது.

அந்த சபையிலே சனகாதி முனிவர்கள் நால்வரும், வசிஷ்டர், அத்திரி, விசுவாமித்திரர், புலஸ்தியர், புலகர், பிருகு, ஆங்கிரீசர், பிரசேதர், நாரதர், சியவனர், வாமதேவர், கௌதமர், சுகர், பராசரர், கண்வர், காசிபர், தக்ஷர், சுமந்து, லிகிதர், மற்றும் தேவலர் போன்ற அனேக ரிஷிகளும், முதிர்ந்த இராஜ ரிஷிகளும் ஒன்று கூடி மேன்மை பொருந்திய பிரம்ம சூத்திரத்தை பற்றி நான்முக பிரம்மனிடம் விசாரணை மேற்கொண்டனர்.

“பிரபுவே! எங்களை போன்ற இந்த உலகத்தையும், உலகத்தைக் கடந்த நிலைகளை உணர்ந்தவர்களாக இந்த உலகத்தில் காணப்படுகின்ற அனேக ரிஷிகளும் செய்யும் செயல்களில் வேறுபாடுகள் எதனால் உண்டாகின்றது.

சிலர் எப்பொழுதும் சமாதியில் உள்ளனர். சிலர் பக்தியில் பரவசம் அடைகின்றனர். சிலர் மற்ற சராசரி மனிதர்களைப் போன்று உலக காரியங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறு நாங்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் பலவிதமாக இருக்கின்றோம்.

இதில் நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எங்களது நிலையே சிறந்தது என்றும் கருதுகின்றோம். எங்களில்

யார் சிறந்த நிலையில் இருக்கின்றோம் என்பதை எங்களுக்கு தாங்களே எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

இதை நாங்கள் அனைவருமே அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றோம். ஆகவே, எங்களில் யார் உத்தம ஞானி என்பதை தாங்களே விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டனர்.

இதைக்கேட்ட பிரம்ம தேவன், இவர்களுக்கு தன்னால் கூறப்படுகின்ற பதில் திருப்தியை உண்டாக்காது என்று தன்னுடைய ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து கொண்டு, மகா தவ சீலர்களே! இவ் விசயத்தில் நானும், உங்களைப் போன்றே யோசிக்கிறேன்.

ஆகவே, இதற்கான சரியான பதிலை சர்வஞ்ஞனான பரமேஸ்வரனே இதன் உண்மையை அறிந்தவர் ஆகையால் நாம் அனைவரையும் அவரிடம் சென்று கேட்கலாம் என்று கூறினார்.

இவ்வாறு முடிசெய்து அனைவரும் தங்களுடன் விஷ்ணுவையும் அழைத்துக் கொண்டு, கைலாசத்தை அடைந்து மகாதேவனை நமஸ்கரித்து, இவர்களது சந்தேகத்தை பிரம்மா முன்னின்று கூற, மற்ற ரிஷிகளும் ஆம் ஐயனே! இதுவே எங்களது கோரிக்கை, இதற்கு தாங்கள் விளக்கமளிக்க வேண்டும் என்று வேண்டி நின்றனர்.

இந்த முனிவர்களின் மனோ ஓட்டத்தை அறிந்த பரமேஸ்வரனும், இவர்களுக்கு தான் கூறுவதை விட லோக மாதா திரிபுரை கூறுவதே சரியாக இருக்கும்

என்று தீர்மானித்து அவர்களை நோக்கி, நானும் இது சம்பந்தமாக அறிந்தவன் இல்லை.

ஆகவே, நாம் அனைவரும் நம் அனைவருக்கும் வித்தையைக் கொடுத்த வித்யா தேவியான திரிபுரையை, தியானம் செய்வோம்.

அவளே இதற்கு சரியான விடையைக் கொடுக்கும் சக்தியுள்ளவள் என்று கூறி பரமேஸ்வரன் முதற் கொண்டு அனைவரும் திரிபுரையை தியானம் செய்து வழிபட்டனர்.

திரிபுரை வெளிப்படல்

பக்தர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட வித்யா தேவியான திரிபுரையும் அவர்களது சந்தேகங்களை தீர்க்கும் பொருட்டு, சிதாகாசமயியான அவள் பரவெளியில் இடி, ஓசை போன்ற சப்த வடிவினளாக, சரீரமற்ற அசரீரியாக "தவயோகிகளே எதற்காக என்னை தியானித்து அழைத்தீர்கள்? அந்த கோரிக்கையை தாராளமாகக் கேளுங்கள், என் பக்தர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவது எனது கடமை என்று கூறினாள்".

பரையான பரமேஸ்வரியின் இந்த குரலைக் கேட்ட அனைவருமே பரவசம் அடைந்தனர். எங்கும், எதிலும் நிறைந்திருக்கின்ற அவளுக்கு திசைகளும், தேச காலங்களும் கிடையாது. எனவே, அந்த பராசக்தியை அனைவரும் கைக்கூப்பி தொழுதவாறு

அனைத்து திக்கிலும் சுற்றி சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து, மேலும், கீழும் வணங்கிப் பலவாறாகப் போற்றினர்.

“தாயே உன்னுடைய பரவடிவத்தையும், உனது ஐஸ்வரியங்களையும், உன் ஞானத்தையும், அந்த ஞானத்தின் பலனையும், அதனை அடையும் சாதனையையும், அந்த சாதனையின் முக்கியத் துவத்தையும், அதனால் உண்டாகும் சித்தியையும், சித்தியின் முடிவான நிலையையும், சித்தர்களில் உத்தமர் இன்னார் என்பதையும் ஒவ்வொன்றாக வரிசைப்படி கிரமமாக தாங்களே எங்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும்” என்று மேலும், கீழும், அனைத்து திசைகளிலும் விழுந்து வணங்கி தங்கள் கோரிக்கைகளை தெரிவித்தனர்.

இவ்விதம் கேட்ட ரிஷிகளின் மீது தயை உடையவளான பராவித்யாவிற்கு வித்தானவளான திரிபுரை அவர்களை நோக்கி பின்வருமாறு கூறத்தொடங்கினாள்.

அனைத்து தவயோகிகளும் கவனமாகக் கேளுங்கள்!

என்னால் கொடுக்கப்பட்ட ஆகமங்களை கடைந்து, அதில் இருந்து எடுத்த அமிர்தத்தை உங்கள் அனைவருக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கின்றேன். பருகிப் பரவெளியில் பரவசமடையுங்கள்!

எதனிடமிருந்து இந்த உலகம் தோன்றியதோ, அந்த ஆதாரப் பொருள் நானே!

அவையாவும் கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பிக்கின்ற பிம்பம் போல தோன்றி நிலைத்து, பிறகு மறைந்து விடுவது எல்லோருக்கும் எப்படி இயல்பாக காணப்படுகின்றதோ, அதுபோன்று, என்னுடைய மாயா சக்தியை அறியாதவர்களுக்கும் இந்த உலகம் உண்மையாகவே தோன்றி, நிலைத்து, இறுதியில் அவர்கள் தேகத்தை விடும் பொழுது இல்லாமல் போகின்றது.

இந்த இடைப்பட்ட வாழ் நாட்களில் இந்த ஜீவர்கள் இறுதிவரை தங்களை அறிந்து கொள்ள ஆர்வம் அற்றவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னால் உண்டாக்கப்பட்ட மாயா சக்தியில் மயங்கிய இவர்கள் மதி மயக்கத்தில் இருக்கின்றார்கள்.

இவர்களிடம் இருந்து என்னால் கொடுக்கப்பட்ட சாஸ்திரங்களை கற்று மதி மயக்கம் தீர்ந்து, மாயையாகிய என்னைத் தவிர வேறு எந்த எண்ணங்களையும் எண்ணாமல், சதா ஆத்ம நிஷ்டையில் மனது சுத்தமாக இருக்கின்ற தவயோகிகள், தங்களது விகல்பமற்ற மனதில் அலைகள் ஏதுமற்ற கம்பீரமாக காணப்படும் ஆழ்கடல் அமைதி போன்று, தனித்த ஆத்மாவாக இருக்கின்ற ஒன்றேயான என்னை இரண்டற்ற சுயமே நான் என்பதை அறிந்து என்னில் கலந்து சுய சொரூபத்தில் பிரகாசிக்கின்றனர்.

பக்தர்கள் பக்தியினால் என்னை ஆழமாக ஊடுருவி என்னை அவர்களிடமிருந்து வேறாகப் பாவித்து பக்தி செலுத்தி வழிபடுவதின் வாயிலாக

அவர்களுக்கு உடல் தொடர்பை உண்டாக்கிக் கொண்டு வழிபடுகின்றனர்.

இவர்கள் அனைவரும் இவர்களது உடலின் மீது எப்படி அலாதி பிரியம் வைத்திருக்கின்றார்களோ, அதுபோல, உடலற்ற என்னையும் இவர்கள் உடலைப் போன்றே பல உருவங்களில் வடித்து அலாதி பிரியத்துடன் வழிபடுகின்றார்கள்.

அந்தக்கரணங்களையும், புலன்களையும், புற உறுப்புகளையும் செயல்படுத்துகின்ற பிராணன் உடலில் உள்ளும், புறமும் சென்று வருவதற்கு எது ஆதாரமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றதோ, எது இல்லாவிடில் எந்த இயக்கமும் உண்டாகாதோ, எதை சாஸ்திரங்கள் சுயம் பிரகாசி என்று கூறுகின்றதோ, அதுவே நான்.

அதுவே என்னுடைய உருவமற்ற உண்மையான சொரூபம்.

இதுவே என் **“பர வடிவ நிலை”** ஆகும்.

ஓ தேவ சிரேஷ்டர்களே! அனேக பிரமாண்டங்களுக்கு வெளியேயும், உள்ளேயும் நானே இருக்கின்றேன்.

நித்யமும் நானே! அநித்யமும் நானே!

ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் என்ற பஞ்சப் பிரம்மமும் நானே.

அனேக பிரம்மாண்டங்களுக்கு வெளியே சுதா சமுத்திரத்தில் மணித்துவீபத்தில் இருக்கும் கடம்ப வனத்திலே சிந்தாமணி என்ற மாளிகையின் உள்ளே சதாசிவனை என்னுடைய அமரும் ஆசனமாகவும், பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், ஈஸ்வரன் ஆகிய நால்வரையும் எனது அமரும் ஆசனத்தின் நான்கு கால்களாகவும் கொண்ட பஞ்ச பிரம்மம் என்ற ஆசனத்தில் அமர்ந்து இராஜ்ஜிய பரிபாலனம் செய்கின்ற என்னுடைய இந்த வடிவமே **"அபர வடிவம்"** என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

அனைத்து திசைகளும் நானே! மேலே, கீழே, மற்றும் இடையில் உள்ள திசைகளும் நானே!

சாவித்ரி, காயத்ரி, பெண், ஆண், அலி, ஆகியவைகளும், சந்தஸ் தேவதைகளும் நானே! சத்தியன், சாந்தன், மூன்று அக்கினிகள், உபத்தியார், வாக்கு, இருதய குகை, ஆகாயம் மற்றும் ஜகத்திற்கு எல்லாம் நாயகி நானே!

பஞ்ச பூதங்களும், இருளும், ஒளியும் நானே! நான்கு வேதங்களும் நானே! உபநிஷத் கர்த்தாக்களான அதர்வ, ஆங்கிரஸ் நானே! யாவற்றையும் அறிபவளும் நானே!

சுலோகங்களும், சூத்திரங்களும், அனுவாகங்களும், வியாக்கியானங்களும், பராவித்யாவும் நானே! ஹோமாஹுதிகளில் பிரியமுள்ளவளும் நானே!

தானம் செய்யப்பட்டதும், தானம் செய்யப்படாததும் நானே! மாத்ருகா அக்ஷரம் நானே! உலகத்தில் படைக்கப்பட்டவைகள் அனைத்தும் நானே!

அவ்வாறு படைக்கப்பட்டவைகளில் வெளி அங்க அடக்கமும் (தமம் - தாந்தி) உள் அங்க அடக்கமும் (சமம் - சாந்தி) மற்றும் (சூரிய) தேவ மார்க்கமும் நானே!

இதிகாச புராணங்களும், கல்பம் மற்றும் கல்பித்தவளும் நானே! நாரசம்ஸீ எனும் ருத்ர வாக்கியமும் நானே! ஸ்ரீ வித்யா சம்பந்தமான எல்லா வேதங்களிலும் மறைபொருள் நானே!

வெளிப்பொருளாகிய மும்மூர்த்திகளும் நானே! தீர்த்த கட்டங்கள், பாவங்களைப் போக்குபவளும் நானே! அண்ட சராசரங்களின் வெளிப்பாடு, அடக்கம் மற்றும் ஒடுக்கம் யாவும் நானே!

உள்ளும் புறமும் அவ்வாறே. அவைகளின் இந்திரியக் கட்டுப்பாடுகளும், புறத்தில் அழிவற்றவளும் நானே! இருளும் நானே! ஜோதியும் நானே! ஒலியளவாகிய தன்மாத்திரையும் நானே! புத்தியாகிய அறிவும் நானே!

மும்மூர்த்திகளும் நானே! படைத்தல், காத்தல் மற்றும் அழித்தல் அனைத்தும் நானே! பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், கணேசன், ஸ்கந்தன், அஷ்டதிக் பாலகர்கள், உமா, இலக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, அக்னி, யமன், குபேரனும் நானே! அதுப் போல, ஈசானம், பூலோகம், புவர் லோகம், சுவர் லோகம், மஹர் லோகம், ஜனோ

லோகம், தபோ லோகம், சத்திய லோகம் ஆகிய அனைத்தும் நானே!

சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள் மற்றும் நவக்கிரகங்கள் நானே!

இவைகள் அனைத்தும் என்னுடைய **“அபர வடிவங்கள்”** ஆகும்.

வசுக்கள், அசுரர்கள், கிம்பரர்கள் போன்ற கீழ் நிலையிலுள்ள அனைத்தும் எனது அம்சமே!

பிராணனும், காலமும், அவ்வாறே மரணம், முக்தி, நடந்தது, நடப்பது மற்றும் நடக்கப் போவது ஆகியவைகளும், செயல், பரவெளி யாவற்றுக்கும் நானே பொறுப்பானவள்.

வர்ண ஸ்வரூபமாக ஆதியிலும், அக்ஷர ஸ்வரூபமாக மத்ஹியிலும், சிரோ மந்திர ஸ்வரூபமாக மந்திரமாக அமைவதும், அமைக்கப்படுவதும் நானே!

காயத்ரி மந்திரமும் நானே!

புசிக்கப்பட்டதும், செரிக்கப்பட்டதும் நானே! செய்யப்பட்டதும், செய்யப்படாததும் நானே! சிறப்பானவளும் நானே! அழிவற்றவளும் நானே!

சகலருக்கும் மேலான இதமளிப்பவளும் நானே! குறைவற்றவளும் சகல திசைகளிலும் மஹாதேவியாக நானே இருக்கின்றேன். புவன கோச மத்தியில் தோன்றியதாகிய ஹிரண்யகர்பனும் நானே!

பக்தர்களாகவும், அக்கினியாகவும் நானே இருக்கின்றேன்.

எங்கும் கண்களை உடையவளும், எங்கும் முகம் உடையவளும், எங்கும் கைகள் உடையவளும், எங்கும் கால்கள் உடையவளும் நானே! பக்ஷிகளின் கைகளோடு பறப்பவளும் நானே! பஞ்ச பூதங்களை படைத்தவளும் நானே!

இதயத்தின் மத்தியில் இதயக்குகையில் அணுவுக்கு அணுவாய் இருக்கும் விச்வ வியாபகமாய் எல்லோராலும் அடையப்படுபவளாகவும், எந்த ஞானிகள் என்னை உள்ளத்தில் உள்ளபடி காண்கின்றனரோ அவர்களுக்கு நிலையான சாந்தியை கொடுப்பவளும் நானே!

நான் ஒருவளாக இருந்தாலும் சர்வ பூதங்களிலும் உற்பத்தி ஸ்தானத்திலும் இருக்கின்றேன். இவை யாவும் ஐந்து விதமானது. ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள் ஆகிய யாவற்றிலும் பூரணமாக வியாபித்து நிற்கின்றேன்.

இவ்வாறு எல்லா வடிவங்களிலும் இருக்கும் என்னை யார் தேவியாகவும், ஈஸ்வரியாகவும், பரிபூரண மானவளாகவும், காண்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு நிலையான சாந்தியை கொடுக்கின்றேன்.

எவனொருவன் அந்தராத்மாவிலும், சூக்ஷ்மமாக இருக்கிறவளென்று அறிகின்றானோ, எவனொருவன் தன்னிடம் உள்ள பசி, தாகம், கோபம் இவைகளுக்கு மூல காரணமான ஆசையை ஒழித்து என்னிடம்

புத்தியால் மனதை நிறுத்தி, என்னை தியானித்து உபாசிக்கின்றானோ அவனுக்கு நிலையான நித்திய சாந்தியை கொடுக்கின்றேன்.

வாக்கும், மனமும் எவனை அடைய முடியாமல் திரும்புகின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட ஆனந்த சொரூபமாக உள்ள என்னை தியானிப்பவன் எக்காரணம் கொண்டும் பயப்படுவதில்லை.

என்னுடைய மாயா சக்தியாகிய மாயையில் மயங்கிக் கிடப்பவர்கள் என்னை அறிய முடியாது.

என்னை எப்படி வழிபடுகின்றார்களோ, அதற்கேற்ற பலனைக் கொடுப்பவளும் நானே!

எந்தத் தெய்வத்தின் உருவத்தை விரும்பி வழிபடுகின்றார்களோ, அந்தத் தெய்வத்தின் பலனைக் கொடுப்பவளும் நானே! எங்கும், எதிலும் நானே!

இத்தகைய அனைத்து **"ஐஸ்வர்யங்களும்"** நானே!

இருமையற்ற முழுமையான அறிவே நான்.

உலகில் கண்ணிற்குத் தெரியாத சிறிய உருவம் முதல் பிரமாண்டமான பிரபஞ்சம் வரை அனைத்தும் என்னாலேயே இயங்குகின்றன.

விதவிதமாக அனைத்தும் என்னிடமிருந்தே தோன்றினாலும், நான் பிளவு படாத முழுமையாக இருக்கின்றேன்.

என்னை அனைவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

தவயோகிகளே! மிகுந்த புத்தி கூர்மையுடையவர்களே கவனியுங்கள்!

அனைத்து செயல்களும் என்னால் நடந்தாலும், நான் எதிலும் என்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதில்லை.

என்னுடைய மாயா சக்தியால், என்னை அறியாத ஜீவர்கள் இந்த உலகத்தை உண்மை என்று நினைத்து, ஆசைகளில் மயங்கி, அறியாமை இருளில் மூழ்கி, மன மயக்கத்திலேயே மீண்டும், மீண்டும் பிறந்து, இறந்து பிறவிச் சுழற்சியில் சிக்கி இருக்கின்றார்கள்.

எவன் ஒருவனுக்கு விடுதலைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாகின்றதோ, அவனே சாதுக்களையும், சாஸ்திரம் கற்ற சத்குருக்களையும் கண்டறிந்து, அவர்களிடமிருந்து உண்மையைக் கேட்டறிந்து, அதை அப்பியாசம் செய்து, அறியாமை இருளிலிருந்து விடுபட்டு அறிவு வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றான்.

இந்த அனைத்து காரியங்களும் என்னாலேயே நடைபெறுகின்றது. இவைகள் அனைத்தும் என் முழுமையான அறிவில் எந்தக் களங்கத்தையும் உண்டுபண்ணாமல் இது நடைபெறுகின்றது.

அறியாமையில் மூழ்குவதும், அதிலிருந்து விடுபடுவதும் என எல்லாச் செயல்பாடுகளும்

எதனுடைய உதவியும் இல்லாமல் என்னிலேயே உருவாகின்றது.

என்னுடைய சக்தி விவரிக்க முடியாத அளவிற்கு பெரிதானது.

இந்த உலகத்தை எந்த ஒரு உபாதான காரணமும் இன்றி சிருஷ்டிக்கின்றேன்.

என்னுடைய சிறப்பை ஆயிரம் நாக்கு கொண்ட ஆதிஷேசனாலும் கூட விவரிக்க முடியாது.
என்னுடைய ஞானம் அத்வைதம், துவைதம் என்று பற்பல பேதங்களால் உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்று பலவாறாக விளங்குகின்றது. இவைகளின் பலன்களும் அவ்வாறே உயர்வு, தாழ்வுடன் விளங்குகின்றது.

காலைக் கதிரவன் மூடியிருந்த காரிருளை தன் பிரகாசத்தால் விலக்குவது போன்று, அறியாமையால் மூடியிருந்த இருளை, அறிவு என்ற என் சுயப்பிரகாசத்தால் மட்டுமே நீக்க முடியும்.

காண்பான், காட்சி, காணப்படும் பொருள் என்னும் பேதம் இருக்கின்றவரை இருமைகள், காட்சிகள் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். இந்த இருமைகள் விலகாதவரை உண்மை நிலையை உணர முடியாது.

இவர்களே என்னை வேறாகவும், எனக்கு வேறாக இவர்கள் இருப்பதாகவும் நினைக்கின்ற துவைதிகளாக இருக்கின்றனர்.

காண்பான், காட்சி, காணப்படும்பொருள் மூன்றும் ஒன்றாகி உள்ளபொருள் ஒன்று என்று உணரும் போது, இந்த இருமைகள் மறைந்து, ஒன்றேயான சத்சிதானந்தமாக நான் மட்டுமே இருக்கின்றேன்.

இதை அறிந்து என்னை வழிபடுபவர்கள் அத்வைதிகளாக இருக்கின்றனர்.

துவைதம், அத்வைதம் போன்ற ஒன்றுமறியாத பாமர மக்களோ, பல உருவங்களில் என்னை உண்டாக்கிகொண்டு, பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளை இவர்களாகவே கற்பித்துக் கொண்டு, களங்கிய மனதுடன், உலக விவகாரங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு மலைபோன்று நிலைத்து நிற்கின்ற பயத்தை இவர்களுக்கு உண்டாக்கும். பிறப்பு, இறப்பும் முடிவில்லாத சுழற்சியாகவே இவர்களுக்கு இருக்கும்.

மந்த மதி உடையவர்கள் என்னுடைய மாயா சக்தியில் இருந்து வெளிவர முடியாது.

இவர்கள் சாஸ்திரங்களை அறிந்து கொள்ளும் சக்தியற்றவர்களாக இருந்தாலும், என்னைப் பராபக்தியுடன் பூரண சரணாகதி செய்தார்களானால், நானே அவர்களை என்னுடைய மாயா சக்தியில் இருந்து விடுவித்து, மயக்கம் தெளிவித்து, மங்களங்களை நல்குகின்றேன்.

மதி மயக்கம் நீங்கி, மகா மோக்ஷத்தினை அடைய வேண்டும் என்ற **“ஊக்கமே”** இவர்களுக்கு சாதனையாகும்.

ஊக்கம் பூரணமாக இருந்து விட்டால் வேறு சாதனங்கள் தேவையில்லை. ஆக, ஊக்கம் என்ற ஒன்று மட்டுமே மோக்ஷத்திற்கு சாதனம் ஆகின்றது. **“எவ்வாறேனும் சாதித்துக் காட்டுவேன்”** என்பதே ஊக்கத்தின் சொரூபம்.

ஊக்கம் உடையவன் எவ்வாறேனும் முக்தன் ஆகிவிடுவான். அதாவது, சில தினங்களிலோ, சில மாதங்களிலோ, சில வருடங்களிலோ, அல்லது சில ஜென்மங்களிலோ அவனவனது வைராக்கியத்தினைப் பொருத்து நிச்சயம் முக்தன் ஆகின்றான்.

புருஷார்த்தங்களான அறம், பொருள், இன்பம் வீடுபேறு என்பதை நன்கு புரிந்துகொண்டு அதன் வழி கொண்டு செல்ல விடாமல், நாசம் செய்கின்ற அனேக தோஷங்கள் புத்தியினிடம் இருக்கின்றன.

இதனால், ஜீவர்கள் அனேகர் சம்சாரத்தில் வெந்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இவற்றில் முதலாவது நம்பிக்கை இன்மை, இரண்டாவது காம வாசனை, மூன்றாவது மந்த மதி என்று தோசங்கள் மூன்று வகைகளில் உள்ளன.

<u>நம்பிக்கை இன்மை</u>

குரு உபதேசத்திலும், சாஸ்திரத்திலும் அவநம்பிக்கைக் கொள்வது.

இது சந்தேகம், விபரீதம் என இருவகைப்படும்.

முக்தியின் உண்மைத் தன்மையைக் கேள்விக்கு உட்படுத்துவது சந்தேகம் எனப்படும். முக்தி என்பது இல்லவே இல்லை என வாதிடுவது விபரீத புத்தி ஆகும். இவைகள் விடுதலைப் பெறவேண்டும் என்ற முயற்சிக்கு இடையூறாக இருக்கின்றன.

இவற்றிலிருந்து விடுபட அவநம்பிக்கையை போக்கி, நம்பிக்கையை விதைக்க வேண்டும். குரு உபதேசத்திலும், சாஸ்திரத்திலும் நம்பிக்கைக் கொண்டு சத்தான வாதங்களில் ஈடுபடவேண்டும்.

அவநம்பிக்கைக்கு மாற்றாக நம்பிக்கை வேரூன்றும் பொழுது, விபரீத புத்தியும் விலகும்.

காம வாசனை

ஆசைகளும், விருப்பு வெறுப்புகளும் பதிவுகளாகத் தங்கி விடுகின்றன. இவை பிறவி தோறும் தொடர்ந்து வருகின்றன. இந்தப் பதிவுகள் உள்ளவரை உலக வாழ்க்கையிலேயே நாட்டம் அதிகம் இருக்கும்.

குரு உபதேசத்திற்கோ, சாஸ்திர அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்கோ ஆர்வம் உண்டாவதில்லை.

“புற நாட்டம் அக நாட்டத்திற்கு இடையூறாகவே இருக்கும்”.

இத்தகைய மனப் பதிவுகள் ஆசைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் காம வாசனை என்றழைக்கப்படுகின்றது.

இது வேண்டும், அது வேண்டும் என்பதே ஆசையின் ஆணிவேராகவும் உள்ளது.

இந்த ஆணிவேரை அகற்றினால் ஆசை என்ற மரம் கருகி சாய்ந்துவிடும்.

இதிலிருந்து விடுபட வைராக்கியமே மருந்து.

உலக வாழ்க்கையிலுள்ள துன்பங்களை மீண்டும், மீண்டும் நினைவிற்கு கொண்டுவந்து, மனதை அதிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பிரித்து எடுக்க வேண்டும்.

புறப்பற்று குறையும் பொழுது, அக நாட்டம் வளரும்.

வைராக்கியமும், அக நாட்டமுமே இத்தகைய மனப்பதிவுகளை அழிக்கவல்லன.

மந்த மதி

முற்பிறவியில் செய்த பல தீய செயல்களே புத்தியில் மந்தத்தன்மை உருவாவதற்குக் காரணம்.

இதுவே எல்லாப் பதிவுகளையும் விட வலுவானது.

மோசமானதும்கூட.

புத்தியின் மந்தத் தன்மையால் மன ஒருமைப்பாடு வருவதில்லை. மந்த புத்தி நல்ல விசயங்களை அவ்வளவு எளிதாக ஏற்பதில்லை.

ஆத்ம ஞான விசயங்களை உள்வாங்கிக் கொள்வதில்லை.

மனம் ஒன்றாத நிலையில், உண்மையையும் உணர முடிவதில்லை. மற்ற எந்த முயற்சிகளாலும் இதைப் போக்க முடியாது.

பக்தியின் மூலமே இதைப் போக்க முடியும்.

தவயோகிகளே! இத்தகைய மந்த மதி உடையவர்கள் என்னிடம் பராபக்தி கொண்டு என்னை வழிபாடு செய்தால், அவர்களது மந்தத் தன்மையை விலக்குகின்றேன்.

அவனுடைய மந்தத் தன்மையைப் பொருத்தும், பக்தி செய்யும் ஆழத்தைப் பொருத்தும் இப்பிறவியிலோ, அல்லது வரும் பிறவியிலோ அவன் அதற்கான பலனை அடைகின்றான்.

வேறு சாதனைகளைச் செய்கின்றவர்களும் சித்த சுத்தியோடு என்னை வழிபாடு செய்தால், அவர்கள் செய்கின்ற சாதனைகளின் இடையூறுகளை நீக்கி விரைவில் அதன் பலன் கிடைக்கச் செய்வேன்.

தவயோகிகளே! பராபக்தியுடன் கூடிய ஊக்கமுடையவனே சிறந்த சாதகன். அவனே விடுதலையை மட்டும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு முழு முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றான்.

அவன் எல்லோராலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவன் ஆகின்றான்.

சுயம் எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. ஆனால், உடலே நான் என்ற அறியாமையே, அதை அறிய விடாமல் தடுக்கின்றது.

ஆகவே, இந்த உடலே நான் என்ற அறியாமையிலிருந்து விடுபடும் பொழுது, சுத்த இருப்பான **“நான்”** பிரகாசிக்கின்றது. இதுவே எல்லா சந்தேகங்களையும் போக்க வல்லது. இதை விட அடையத்தக்க உயர்ந்த நிலை எதுவும் இல்லை.

இதை விடுத்து, அஷ்டாவதானச் சித்துக்களோ, தூரப்பார்வையோ, வான்வழிப் பயணங்களோ, மற்ற எந்த சித்துக்களும் இந்த ஆத்ம நிஷ்டைக்கு ஈடாக மாட்டா.

சித்துக்கள் அனைத்தும் கால தேசங்களுக்கு உட்பட்ட, உடல் சார்ந்த பிளவுபட்ட சக்தியே எனலாம்.

ஆத்ம நிலை ஒன்றே பிளவுபடாத “முழுமை” எனப்படுகின்றது.

இந்தச் சித்து விளையாட்டுக்கள் எல்லாம் ஆத்மாவை அறிவதில் இடையூறே! வழிதவறிய வழிப்போக்கன் போல இறுதிவரை இவர்களால் இலக்கை அடைய முடிவதில்லை. காலத்தை விரையம் செய்யும் காரியவாதிகளே இவர்கள்.

விடுதலை அடைந்தவர்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுபட்டவர்கள்.

அவர்களுக்கு இந்தச் சக்திகளால் என்ன பயன்?

சந்தேகம், பயம், துயரம், பிறவிச்சுழல் என எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுவித்து நித்ய ஆனந்தத்தில் வைக்கும் ஆத்ம ஞானமே, சுய அறிவே, உயர்ந்த நிலை. இதைவிட அடையத் தக்க உயர்ந்த நிலை எதுவும் இல்லை.

ஞான சித்தியானது மூன்று வகைப்படும்.

அவர்களின் பயிற்சியின் தரத்திற்கு ஏற்பவும், புத்தியின் நிர்மலத்தன்மைக்கு ஏற்பவும், அடையும் பலன்களில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவை முறையே முதல் நிலை (உத்தமன்), நடு நிலை (மத்திமன்) கடை நிலை (அதமன்) என்று மூவகைப்படும்.

“வேதம் எல்லோருக்கும் பொதுவானதுதான். ஆனாலும், பயிற்சியின் காரணமாக அதை முறையாகப் பயிற்சி செய்து நல்ல பாண்டித்யம் பெற்ற பண்டிதன், எத்தனை பணிகளை செய்து கொண்டிருந்தாலும், அவன் உள்ளம் வரிபிசகாமல், ஸ்வரங்களில் மாறுபாடு இல்லாமல் வேதத்தை இசைத்துக் கொண்டிருக்கும் இவன் உத்தமன்.

பணிக்காலத்தில் பணியில் கருத்தாகவும், பணி முடிந்த பின்பு வரி பிசகாமல், ஸ்வரபேதமில்லாமல் வேதத்தை இசைப்பவனாகிய இவன் மத்திமன்.

எப்பொழுதும் வேதத்தை இசைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அவனது கவனம் தவறும் பொழுது இசைப்பதிலும் தவறு நிகழும். கவனம் இருந்தால் மட்டுமே இவர்களால் தவறில்லாமல் இசைக்க முடியும். இவர்களைப் போன்றவன் அதமன்.

அதுபோல, சித்து (அறிவு) நிலையிலும் இந்த வேறுபாடுகள் உள்ளது. எத்தனை பணிகள் செய்தாலும் சுயத்திலிருந்து நழுவாமல் இருப்பவர்கள் **“உத்தம ஞானிகள்”** ஆவார்கள்.

வேறு சிலர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் வேலையிலும், வேலை முடிந்த பின்பு சுயத்திற்கும் திரும்புவர். இவர்கள் **“மத்திம ஞானிகள்”** ஆவார்கள்.

வேறு சிலர் எப்பொழுதும் பயிற்சியில் இருந்தால் மட்டுமே சுயத்தில் இருக்க முடியும். பயிற்சியை விட்டவுடன் உலகை கவனிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இவர்கள் **“கடை நிலை ஞானிகள்”** ஆவார்கள்.

அதாவது, இவர்களை **“அதம ஞானிகள்”** எனப்படும்.

உத்தம ஞானிகள் எப்போதும் விழிப்பு நிலையிலேயே இருப்பார்கள். இவர்கள் மக்களிடம் செயல்படுவதற்கு வேண்டியே முன் பதிவுகளை வெளிக் கொண்டு வருவார்கள்.

இவர்களுக்குத் தெரியும்! இது என்னுடைய விருப்பத்திற்காக நடத்துகின்ற நாடகம் என்பது. முன்பதிவுகளின் தன்மைக்கு ஏற்ப இவர்களின் செயல்பாடுகள் இருக்கும்.

இந்த உத்தம ஞானிகள் நனவு, கனவு, தூக்கம் என மூன்று நிலைகளையும் கடந்து எப்பொழுதும் விழிப்பு நிலையிலேயே இருப்பார்கள்.

விழிப்புற்று இருக்கின்ற இவர்கள் **“நான் - நான்”** என்று பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சுயத்தை எப்பொழுதும் உணர்கின்றார்கள்.

எந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், எங்கும், எதிலும் தன்னையே காண்பர். தனக்கு வேறாக எதையும் இவர்கள் காண்பதில்லை.

காண்பான், காட்சி, காணப்படும் பொருள் இந்த மூன்றிலும் இவர்களே இருப்பார்கள். எப்பொழுதும் தன் இருப்பை இழக்காமல், செயல்பட்டாலும், செயல் அற்று இருந்தாலும், ஆத்ம நிஷ்டையிலேயே இருப்பார்கள்.

இவர்களே உத்தம ஞானிகளாக மதிக்கத் தக்கவர்கள்.

தன்னுடைய அனுபவத்தால் மற்ற ஞானிகளின் உயர்ந்த நிலைகளை அறிந்து, அவர்களின் ஆத்ம இருப்பிடமும் தன் ஆத்மாவே என எவன் உணர்கின்றானோ அவனே உத்தம ஞானி.

சுக துக்கங்கள், உலக விவகாரங்கள் என அனைத்தின் இருப்பிடமும் தன் ஆத்மாவே என்று எவன் உணர்கின்றானோ அவனே உத்தம ஞானி.

அனைத்து ஜீவர்களிலும், முக்தர்களிலும் தன் ஆத்மாவே என்று எவன் உணர்கின்றானோ அவனே உத்தம ஞானி.

தவசீலர்களே! அப்படிப்பட்ட உத்தம ஞானியும், நானும் வேறு, வேறு அல்ல. நானே அவன்.

எங்களுக்குள் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது.

உங்கள் சந்தேகங்கள் அனைத்தையும் கலைந்து, தெளிவு பெற்று ஆசைகளிலிருந்து விடுபடுங்கள்". எனத் திரிபுரை தேவி கூறிவிட்டு ஆகாயத்தில் ஒலித்த அசரீரியிலிருந்து மறைந்தாள்.

ஸ்ரீ திரிபுரையின் உபதேசத்தால் வெளிப்பட்ட இந்த **"வித்யா கீதை"** - யை தினம் இதனைப் பாராயணம் செய்து வருபவர்களுக்கு பாவங்கள் அனைத்தும் நாசமாகும்.

உள்ளார்ந்த ஈடுபாட்டுடன் தினமும் வாசித்து வருபவர்களுக்கு வித்யா தேவி இருமைகளை அழித்து, ஞானத்தை வழங்குகின்றாள்.

ஓம் தத் சத்!

வித்யா கீதை

சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்